

József Attila

(TALÁN ELTŰNÖK HIRTELEN...)

Talán eltűnők hirtelen,
akár az erdőben a vadnyom.
Elpazaroltam mindenem,
amiről számot kéne adnom.

Már bimbós gyermek-testemet
szem-maró füstön szárítottam.
Bánat szedi szét eszemet,
ha megtudom, mire jutottam.

Korán vájta belém fogát

a vágy, mely idegenbe tévedt.
Most rezge megbánás fog át:
várhattam volna még tiz évet.

Dacból se fogtam föl soha
értelmét az anyai szónak.
Majd árva lettem, mostoha
s kiröhögtem az oktatómat.

Ifjúságom, e zöld vadont
szabadnak hittem és öröknek
és most könnyezve hallgatom,
a száraz ágak hogy zörögnek.

1937. november

József Attila **Szabad-ötletek jegyzéke**

ISMERTETŐ

A műalkotás, az irodalmi-esztétikai megformáltság mögötti sérült lelki területekre behatolni vágyó olvasó számára érdemes megjegyezni: a Szabad ötletek jegyzéke címmel most másodszor megjelentetett szöveget József Attila nem a széles körű nyilvánosságnak szánta, s főleg nem műalkotásként hozta létre. Korábban Szabolcsi Miklós ezt írta róla: "Az a szemlélet, amely az ilyen kórleletek nyilvánosságra bocsátását követeli, közlését sürgeti, maga is a legnagyobb fokú "illetlenség". A költő és a beteg ember méltóságának tisztelete sem engedi meg ezt a kíváncsiszkodást."

A "mű" komor hangulatot áraszt; minden során átüt a boldogtalanság, az életkedvre való személyes képtelenség szomorú tudata, sorsának tragédiája, a végzet előképe.

A kiadványt főleg irodalomtörténészeknek és pszichológusoknak ajánljuk, bár az író magánéletét firtató kíváncsiság okán - sokan fogják keresni.

Forrás: Új Könyvek adatbázisa, 1994-2000

<http://mek.niif.hu/00700/00706/index.phtml#>

